

РЕШЕНИЕ

№ 7195

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 09.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7453** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от АПК.

Образувано е по жалба на М. Д. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. С. И. против Решение № 4332р-33627/09.09.2019г., издадено от ВПД началник на сектор "Пътна полиция" при СДВР, с която му е отказано издаването на свидетелство за управление на моторно превозно средство по заявление рег.№ 27098158/04.09.2019г.

В жалбата се релевират оплаквания за незаконосъобразност на оспорения индивидуален административен акт. Сочи се, че са налице всички изискуеми предпоставки за издаването му и не съществуват пречките, предвидените в ЗДвП и Наредба № 1-157/01.10.2002 г. за постановления отказ. Искането към съда е да отмени обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателката чрез процесуалния си представител – адв.И., поддържа жалбата. Моли съда да отмени оспорения административен акт.

В съдебно заседание ответникът – ВПД началник сектор "Пътна полиция" при СДВР, не изпраща представител и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 7-ми състав, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален

административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Административното производство е започнало по подадено до сектор ПП при СДВР, в съответствие с чл. 33, ал. 1 от ПИБДС, заявление вх. № 27098158/04.09.2019г. за издаване на документ за самоличност на български гражданин – свидетелство за управление на моторно превозно средство, поради придобита от жалбоподателя правоспособност за управление на моторни превозни средства от категории „М;А;В;С;Ткт“. От представеното от ответника удостоверение УРИ № 433200-105980 от 27.09.2019г. на СДВР, отдел “Пътна полиция“ за издаване на СУМС е видно, че заявителят притежава правоспособност за управление на МПС от категориите: категория „Ткт“, придобита с протокол № 65/14.02.1989г., категория „А“, придобита с протокол № 208/23.05.1989г., категория „С“, придобита с протокол № 259/20.06.1989г. за което и е издадено СУМПС №[ЕИК]/20.08.2009г., валидно до 20.08.2019г. Към заявлението са приложени изискуемите съгласно чл. 14, ал. 1, във вр. с чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 3, т. 6 и т. 7 от Наредба № 1-157/ 01.10.2002 г. на МВР писмени доказателства. Не се спори от страните, че жалбоподателят отговаря на предвидените в чл. 151, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП, за издаване на СУМПС.

Със заявление вх. № 27098158/04.09.2019 г., подадено до отдел "ПП" - СДВР, представено като част от административната преписка, жалбоподателят е поискал да му издадено/подновено СУМПС. Същият декларира, че от 20.09.2018г. живее в Италия.

При тези данни с оспореното решение, ответният административен орган е отказал да издаде на заявителя СУМПС, поради наличие на пречки за това, визирани чл.7, т.1 от Директива 2006/126/ЕС от 20 декември относно свидетелствата за управление на превозни средства и чл. 151, ал. 5 от ЗДвП. Административният орган се е мотивирал с това, че при подаване на заявлението жалбоподателят няма обичайно пребиваване в Република България, съгласно изискванията на чл. 151, ал. 5 от ЗДвП, а обичайното му пребиваване е в друга държава – членка на ЕС /Италия/.

Атакуваното решение е незаконосъобразно и постановено при нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от Закона за българските лични документи, българското свидетелство за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на МПС, като съгласно чл. 51, ал. 1 от ЗБЛД, то се издава от органите на МВР на лица при условия и по ред, определен с акт на МС.

Съгласно чл. 159, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, Министерът на вътрешните работи определя условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство. В изпълнение на тази законова делегация е приета Наредба № 1-157/01.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на МПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина /Наредбата/. Според чл. 4, ал. 1 от Наредбата, свидетелство за управление на МПС се издава от звената "Пътна полиция" при СДВР и ОДМВР, според постоянният адрес на лицето.

Изискването свидетелството за управление на МПС на лицата да се издават и подновяват /заменят/ от държавата – членка по обичайното пребиваване на лицата е визирано в чл. 7 § 1, б. "д" и т. 3 б. "б" от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20.12.2006 г., относно свидетелствата за управление на превозни средства. Това изискване е транспонирано в чл. 151, ал. 5 от ЗДвП, според

която разпоредба СУМПС се издава на лица, които са установили обичайното си пребиваване в Република България, за което обстоятелство подписват декларация. Както при първоначално издаване на СУМПС, така и при издаване на ново СУМПС, лицето – заявител следва да представи декларация, че обичайното му пребиваване не е в друга държава – членка на ЕС и че не е притежател на валидно свидетелство, издадено от държава – членка на ЕС /чл. 13, ал. 1, т. 6 и чл. 14, ал. 1 от Наредба № I-157/01.10.2002 г. на МВР.

В чл. 12 от Директива 2006/126/ЕО е дадено определение на понятието "обичайно пребиваване", а именно това означава мястото, където дадено лице обикновено живее, т. е. повече от 185 дни през календарната година, поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки, поради лични връзки, които сочат на тясна обвързаност на лицето с мястото където живее. Следването в университет или друго учебно заведение не се счита за смяна на обичайното пребиваване.

Правото на ЕС допуска правна уредба на държава – членка, съгласно която последната може да откаже да издаде свидетелство за управление, когато въз основа на неоспорима информация е установено, че към момента на заявяването за издаване на свидетелството за управление, заявителят не е отговарял на условието за обичайно пребиваване, предвидено в чл. 7 § 1 б. "д" от Директива 2006/126/ЕО. Тогава когато са налице неоспорими доказателства, че някое от изискванията за придобиване на свидетелство за управление, заложено в посочената директива и в националното законодателство, не е изпълнено, органът може да откаже издаването на свидетелство за управление и да откаже признаването на свидетелство за управление, издадено в държава – членка, която е допуснала пропуск при неговото издаване. С оглед на дефинирането в чл. 12 от Директива 2006/126/ЕО, на понятието "обичайно пребиваване", възприето и от българския законодател в § 6, т. 46 от ДР на ЗДвП, освен изискването лицето да е живяло повече от 185 дни през последните 12 месеца на територията на страната, поради лични или трудови връзки, разпоредбата визира и друга хипотеза, в изпълнение на един от основните европейски принципи за свободно движение на хора и свобода на избор при упражняване правото на труд. Законодателят изрично е регламентирал, че ако трудовите връзки са на различно място от личните му връзки и вследствие на това лицето последователно пребивава на различни места в две или повече държави – членки, се счита мястото, където са личните му връзки, при условие, че лицето редовно се връща там, т. е. приоритет са именно личните връзки, които сочат тясна обвързаност на лицето с мястото, където то живее. За да приеме, че обичайното местопребиваване на жалбоподателя е в Италия, а не в Република България, административният орган се е позовал само и единствено на декларацията на същия, без да извърши цялостна проверка, съгласно чл. 35 и сл. от АПК. Действително, самият жалбоподател е посочил, че живее в Република Италия, но не е посочил дали не се обучава там, което обстоятелство би променило фактическата обстановка в случая. Освен това, административният орган не е събрал категорични данни, че лицето не е пребивавало в Република България 185 дни през последните 12 месеца. Такива не се сочат и в декларацията от жалбоподателя. Ответникът не е извършил и съответните действия да провери било то чрез посещение на посочения от лицето постоянен и настоящ адрес на територията на Република България, било то чрез разпит на негови близки роднини за времето, през което същия е бил на адреса си или не. В този смисъл, съдът приема, че не са налице безспорни доказателства, че "обичайното местопребиваване" на М. е извън Република

България.

От изложеното по – горе е видно, че в хода на административното производство са допуснати нарушения на административно производствените правила, като не са спазени чл. 35 и чл. 36 от АПК, изискващи изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая, довели и до нарушение на материалния закон.

Изхождайки от горното, настоящият състав на съда счита, че са налице сочените в жалбата основания за отмяна, поради което същият ще уважи жалбата, като върне преписката на административния орган за ново произнасяне, съобразно указанията и тълкуването на закона, дадени в мотивите на решението.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд-С. – град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба М. Д. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. С. И., Решение № 4332р-33627/09.09.2019г., издадено от ВПД началник на сектор "Пътна полиция" при СДВР, с която му е отказано издаването на свидетелство за управление на моторно превозно средство по заявление рег.№ 27098158/04.09.2019г.

ВРЪЩА преписката на административния орган – Началник отдел "ПЪТНА ПОЛИЦИЯ" при СДВР, за ново произнасяне по заявлението на М. Д. М. с рег.№ 27098158/04.09.2019г. по описа на отдел "ПП" при СДВР за преиздаване на свидетелство за управление на МПС, съобразно указанията по приложението на закона, дадени в мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от същото.

СЪДИЯ: